

lina, tukajšnega sodniškega strežeta, ki je z nevarnostjo lastnega življenja v noči od 6. na 7. dan procesa t. l. v strašnim viharju na Gabriku majorja Molnarja z njegovo celo družino smerti otel. Narpopred je g. baron v nemškem jeziku serčnost hrabriga Jožefa Gulina pohvalil, in razložil imenitnost njegove zasluge, ktera je od presv. cesarja tako visoko spoznana in milostivo obdarjena; in potem mu je s svojo roko kolajno pripel. Na to je okinčani Gulin z gladko slovensko besedo gledavcam spregovoril takole: „Dragi prijatli! Jaz se z vso ponižnostjo zahvalim narpopred narvikšimu gospod Bogu, ki mi je ti-sto noč toliko serčnosti in svoje pomoči dodelil, de sim zamogel dolžnost keršanske ljubezni srečno speljati; zahvalim se tudi našimu premilostivimu cesarju, ki me je milostivo s tako visokim poslavljenjem obdaril. Vse žive dni, dokler se bo ta križ na mojih persih lesketal, bom čutil v sercu, kako sladka dolžnost je, si prizadevati eni celi družini zopet življenje dati. Serce povsod velja! Bog živi našiga presvitliga cesarja Franc-Jožefa!“ — Z glasnim „Živio“ od vsih strani je bila sklenjena ta redka slovesnost. VI.

Iz Šmartna per Slovengradcu.

Pretečeno sredo, to je 7. t. m. so se tudi v Sloven-graškim kantonu volitve županov in odbornikov začele. Perva volitev je bila v Šmartnu pod vodstvom kantonskiga poglavarja g. Globočnika in kant. komis. Šildenfelda. G. Globočnik je volivce v domačim jeziku prav lepo nagovoril. Njegove besede so globoko segle v serca vsih pričujočih, ki so izvolili 12 prav pridnih odbornikov, med katerimi je tudi njih dušni pastir g. F. Novak nadfajmošter in stari pridni učitelj g. Taučes. Po dokončani volitvi si odborniki enoglasno izvolijo k veselju cele županije S. Kopčarja, kupca, za svojiga župana.

Pri ti priliki moram tudi še omeniti poštene ženke Mice Lamprecht, ki je 126 goldinarjev srebra našla, katere je en gospod iz Slovengraca zgubil, in jih ne-utegama meni prinesla, de bi jih lastniku nazaj dal. Z veseljem in hvaležnim sercam ji lastnik 20 gold. sreb. za njeno poštenost podeli, kterih vzeti se je ona ponižno branila rekoč: „jaz toliko ne zaslužim“ Cela fara ima veselje nad tako pošteno ženko. C. Gajšek.

Novičar iz Ljubljane.

Dunajski vradni časnik 10. t. m. je prinesel v Ljubljano naslednje naznanilo: Njih c. k. Veličanstvo so blagovolili po narvišjim sklepu od 7. julija t. l. naslednjim v spoznanju njih zaslužnih del in njih domorodniga in vdaniga prizadetja za občinski blagor sledeče poslavila premilostljivo podeliti namreč: komturni križ Franc-Jožefoviga reda knezoškofu Ljubljanskimu Antonu Alojzu Wolfu. — Vitezki križ Franc-Jožefoviga reda: dvornimu svetovavcu in prvemu svetovavcu deželnega poglavarstva v Ljubljani Andreju grofu Hohenwartu Gerlachsteinskimu, — generalprokuratorju na Koroškem in predsedniku zemljiša oprostivne komisije na Krajnskem Dr. Karlnu Ullepitschu, in advokatu v Ljubljani Dr. Maksimilijanu Wurzbachu. — Zlati zaslužni križ s krono: kresijskimu zdravniku Dr. Ludeviku Nagy, advokatu v Ljubljani Dr. Adolfo Rudolfo in mestnemu zvonarju in srenjskimu odborniku Antonu Samassa. — Zlati zaslužni križ pa: mestnemu tesarskimu mojstru in stotniku Ljublj. narodske straže Janezu Koschierju, in kupcu v Ljubljani Jožefu Staretu.

— V Ljubljani se ravno zde prepisuje imenik volivcov za mestno županijo, kterih bo blizo 1000. Prihodnji pondelj se bo mende ta imenik na očitni pro-gled in razsojo razpoložil v mestni hiši, kjer ima po 34. §. mestne žup. postave 4 tedne ležati, prvih 8 dni za pritožbo, ako je kdo izpušen ali ne pravimu redu volivcov uversten i. t. d, drugi čas pa, de si vsak zamore tiste možé izbrati, ktere za odbornike pripravne spozna. Volitve odbornikov so zlo imenitne, zato se po družih večih mestih zbori po 3 volitvinah verstah napravljajo, v kterih se volivci snidejo, de se posvetjejo: kteri možje naj bi se izvolili. Potreba bi bilo, de bi se tudi v Ljubljani tako ravnalo, de ne bojo volivci brez prevdarka možé volili, ki jim ravno v glavo padejo ali so zato ali ne. Zdej je čas odbornike dobro pretehtati, de ne bo potem vpitja in zabavljanja, de ni odbor za nič.

Novičar iz mnogih krajev.

Cesar so na predlog ministerstva dovolili napravo vikši sodije na Dunaji za vse kronovine avstrijskiga cesarstva. — Ministerstvo je ukazalo distriktnim komisijam, ki so za oprostenje zemljiš po deželi postavljene, de, kar zadene zaostane dolgove na urbarskih in desetinskih in na družih prepisnih davšinah od léta 1848, naj se med podložnimi in gruntnimi gospo-skami pogodbe ali zglihenge sklenejo, ako jih eden ali drugi terja; te pogodbe so ravno tako veljavne kakor ko bi bile v kantonskih sodijah sklenjene, in so štem-peljna proste. — Nadvojvoda Janez, kteriga je Štajn-ska županija na Štajarskim za župana izvolila, je v prijaznim pismu Štajncenam oznanil, de bo prav rad njih župan, ter pravi: „Hočemo biti izgled, kaj in kakošna mora županija biti.“ — Verli domorodec g. Gurnik, bivši c. k. poštar in vodja narodske Celjske straže, je prejel od cesarja red Franc-Ježefov. — Naša armada je na 500,000 mož pomanjšana, pravijo, de bo ob kratkim še za 10000 mož. — Goveja kuga razsaja hudo po Ogerskim in se je že clo do Dunaja razširila. Mejači ogerske dežele! pazite, de se k vam ne pritepe. Bog nas še te nesreče obvari! — Na Horvaškim in Slavonskim ni letina nič kaj dobra; češpelj clo nič ne bo; vino slabo kaže; ježic je malo. — Nar imenitniši reč je še vedno vojska Dancov in Šlezvik-Holstejncov; zdej so se začeli pomenjki med vladarji, kaj de je storiti, de bi bil konec te vojske, ki je vès nemški narod na noge spravila. — Na Fran-coskim je sèm ter tje spet vreti začelo. — Papežu so vladarji resno svetovali, de naj da svojim deželam vstavno vlado, kakoršno je naš Cesar Laham na avstrijskim Laškim dal, seer ne bo mirú na Rimskim, ki se ne da nikakor več po stari vladi doseči.

Naznanilo in povabilo.

Konec tega mesca je tudi konec podkovskega in živino-zdravniškega učenja za létašnje šolsko léto v Ljubljanski učilnici na spodnjih Poljanah. Izpraševanja se začno prihodnji pon-deljk (19. dan tega mesca) ter bojo razun 21. in 23. avgusta vsaki dan od 9. — 12. ure dopoldne, od 3. — 6. ure pa popoldne sledile noter do 1. kimovca iz mnogoverstnih ukov.

To se da sploh na znanje, s tem pristavkam, de so te izpraševanja očitne, in de vsak, kdor koli hoče, sme poslušat priti; še posebno so g. udje kmetijske družbe povabljeni.

Vodija podkovijske učilnice v Ljubljani 10. avgusta 1850.

Današnjemu listu je pridjan 25. dokladni list.